

Zomervieringen 2019

Het is september: we pakken het 'gewone' leven weer op

Deze zomer kregen degenen die thuis bleven, de groeten uit vele windstreken: Keulen, Bethanië, het nieuwe Westen, Canada, Parijs, Droomland en Istanbul. De voorgangers vertelden over hun eigen ervaringen met deze plaatsen en brachten dat in de overwegingen (zijn terug te lezen op www.deduif.net) en de muziek terug naar ons dagelijks leven, wat een rijkdom!

Ook een rijkdom is dat onze voorgangers de creativiteit hebben om bij hun viering muziek te laten horen die bij het thema past en dat was heel divers. Van cd, usb, Spotify, live orgelspel, pop, klassiek, onze liederen, zelfs heftige rock werd gespeeld. Soms konden we meezingen, maar vooral luisteren naar de mooie klanken.

Wat is het heerlijk om de zomer in de Duif te beleven en dat we, tot tegenstelling van sommige andere kerken, die grote groene deuren iedere zondag weer open mogen zetten. Ook deze zomer werd de kerk bezocht door mensen die een dagje Amsterdam deden, mensen uit andere geloofsgemeenschappen, mensen die zomaar binnen kwamen lopen. Het is daarom wel op zijn plaats om de voorgangers die dit mogelijk hebben gemaakt heel heel hartelijk te bedanken voor deze prachtige zomervieringen.

• *Liesbeth Broekhoff*

Viering zondag 6 oktober in Reade

De Vredesduif van 6 juni is nog steeds onderweg naar het revalidatiecentrum Reade aan de Overtoom 283 en zal daar op 6 oktober landen. Dat is de dag dat we geen viering in de Duif kunnen houden en ook niet in de Amstelkerk.

We mogen die viering houden in Reade en aansluitend de PAX-duiven uitreiken aan de mensen die werken aan en om het bed. Om zichtbaar te maken wie en wat er allemaal bij komt kijken en hoe zij hun bijdrage leveren aan de maatschappij. Over de zorg wordt zo vaak zorgelijk bericht, financieel en organisatorisch door de media, overheid en verzekeringen.

Op 6 oktober zetten we de mensen die 'gewoon' hun werk doen, in het zonnetje. Die dankzij en ondanks alles blijven functioneren en hun best doen. Voor de samenleving. Ook daar werken en verblijven mensen van alle geloven en overtuigingen bij en met elkaar. Het wordt dus Duif tot de derde macht! Inmiddels ben ik al een aantal keer in Reade geweest en iedereen, inclusief de directie, is super enthousiast over het idee om daar met positiviteit mee om te gaan. De komende weken zal ik er nog vaak genoeg zijn. Na mijn verblijf in Reade kom ik er sowieso regelmatig om mijn helpers van destijds nog te spreken.

Voor koffie, thee en koeken wordt door Reade gezorgd. De piano wordt gestemd en met de geestelijk verzorger en de hulpverleners worden ideeën uitgewisseld over de uitreiking en de aandacht die er aan besteed kan worden. Iedereen heeft er ontzettend veel zin in en kijkt uit naar 6 oktober. Eerst hebben we een normale viering van 10.30 - 11.30 uur in de daarvoor bestemde ruimte. Daarna verplaatsen we ons naar het restaurant voor koffie, thee, koeken, een goed gesprek en de uitreiking van de duiven namens PAX en de Duiven. Noteer het vast in de agenda.

• *Jan Meijer*

Nr 4 - 15 September 2019

Volgend nummer verschijnt 15 december
Inleveren kopij tot uiterlijk 5 december

Vieringen en voorgangersrooster

Aanvang zondagsvieringen 10:30 uur

15 sept	Diana Vernooij
22 sept	Bert van der Meer
29 sept	Henk Kemper - Amstelkerk
6 okt	Jan Meijer (Reade , Overtoom 283) + Vredesvlucht van Pinksteren +
13 okt	Bart -Jan van Gaart
20 okt	Jan Meijer
27 okt	Marc van de Giessen
3 nov	Hans Ernens
10 nov	Bert van der Meer
17 nov	Gastvoorg. Helma Schenkeveld
24 nov	Henk Kemper
1 dec	Voorgangers in de Adventsperiode nog niet bekend.
8 dec	2e zondag van de Advent
15 dec	3e zondag van de Advent

Inrichten kerkrumte & Sluiten

15 sept	Jeffrey & Diana	Henk
22 sept	Sabine & Fred	Bert
29 sept	Onbekend	Onbekend
6 okt	Liesbeth	Liesbeth
13 okt	Liesbeth	Henk
20 okt	Ad	Ad
27 okt	Natalie	Natalie
3 nov	Jos	Henk
10 nov	Liesbeth	Liesbeth
17 nov	Sabine en Fred	Bert
24 nov	Gerrard	Gerrard
1 dec	Onbekend	Liesbeth
8 dec	Thom	Thom
15 dec	Ad	Ad
22 dec	Natalie	Natalie

Ben je verhinderd, ruil dan zelf...

...en geef het ook aan mij door wie er voor jou in de plaats zal komen.

• *Liesbeth Broekhoff*

Gedicht

28 sept	Regien Boyesen
29 sept	Sabine Christiaans
2 okt	Cees Blaauw
4 okt	Freek van der Marck
7 okt	Hans Ernens
8 okt	Feline Meeuwissen
15 okt	Valentine Boersma
23 okt	Dorien Eldering
24 okt	Marina van der Meer
9 nov	Vincent Kemper
23 nov	Ton Visser
26 nov	Irina Ursu-Antonova
29 nov	Alexandra Antonova
1 dec	Mirjam van Golen
10 dec	Marc van de Giessen
13 dec	Hans Gildemacher
14 dec	Seger Boersma Jelte Moerkamp Yvonne van der Velden

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Angela van der Marck en Hans Ernens. Eindredactie: Dorien Gransjean-Eldering. Indeling: Freek van der Marck. Eindvormgeving: Fred Vos.

HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.net
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon: 06 45949624
Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 20,00 per jaar op Raborek. NL20 RABO 0173 6297 92 ovv. Abonnement HGL wordt je postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming. Van hen wordt actieve deelname verwacht.

Update

Nieuwe woningen voor gezinnen van Aids-wezen bijna af

Maar liefst zes kindgezinnen van Aids-wezen die afhankelijk zijn van Paballong HIV/Aids Care Centre hebben een nieuw en veilig dak boven hun hoofd, dankzij een samenwerking met Wilde Ganzen. We u op de hoogte in dit bericht.

Paballong geeft zes kindgezinnen een (t)huis

Na de succesvolle samenwerkingsactie met Wilde Ganzen heeft Stichting Paballong HIV/AIDS Care Centre voldoende geld ingezameld om zes huizen te kunnen bouwen voor kindgezinnen. De bouw van deze huizen is bijna afgerond. Deze samenwerking zou niet mogelijk geweest zijn zonder steun van onze Nederlandse donateurs.

In het kinderdagverblijf van Paballong Centre komen veel kinderen waarvan beide ouders overleden zijn aan Aids. Deze kinderen zijn afhankelijk van mantelzorgers en burens die zelf vaak ook nauwelijks rond kunnen komen.

Dankzij huisbezoeken van Paballong-medewerkers werd duidelijk dat het welzijn van deze kinderen bedreigd werd door de slechte staat van hun huizen. Criminelen konden makkelijk binnen komen waardoor deze gezinnen gedwongen waren om te schuilen bij burens of andere (kind)gezinnen.

De woningen voor vier kindgezinnen zijn nu af. Het vijfde huis kan worden afgebouwd zodra de regen voor een paar dagen stopt. Voor de bouw van het toilet is nog een week nodig. De constructie van het zesde en laatste huis zou eind april starten, maar de Paasvakantie en de zware regenval hebben de bouwstart helaas vertraagd.

De families die inmiddels in hun nieuwe huizen wonen, zijn heel blij met het grote geschenk dat ze hebben gekregen. Ze zouden nooit zelf een nieuwe woning hebben kunnen betalen. Ze voelen zich veilig en comfortabel in hun nieuwe huis.

Even voorstellen: de bewoners van de nieuwe huizen

Neo en zijn zus Thandiwe wonen bij hun oma en tante, die ook een baby heeft en nog twee kinderen. Hun moeders zijn naar de hoofdstad Maseru getrokken voor werk. Helaas komen hun moeders nooit thuis en sturen ze het gezin ook geen geld. Oma heeft grote moeite om eten op tafel te zetten voor de kinderen. Soms gaat er een heel weekend voorbij waarin de kinderen geen eten hebben. Hun grootmoeder woonde in een verkrot huis, omdat ze geen geld had voor onderhoud. Als ze soms geld kan verdienen dan is eten de eerste prioriteit.

Mapaseka Ntsane woonde in 2016 als vierjarige wees in een gezin met tien mensen. Nadat haar moeder overleden was, ging haar tante voor haar zorgen. Deze tante heeft ook al haar broers en zussen in haar gezin opgenomen. Het huis waarin ze woonden was in slechte staat en de muren waren al meerdere keren omgevallen. De ramen waren beschadigd en het gezin moest golfplaten gebruiken om ze dicht te houden. De tante van Mapaseka is weduwe en niet in staat om te werken omdat ze voor zoveel kleine kinderen moet zorgen. Nu zijn ze trots voor hun nieuwe huis.

In 2017 zaten Lineo en Edwin met twee broertjes en zusjes op het kinderdagverblijf van Paballong en woonden ze met hun moeder, zieke grootmoeder en overgrootvader in een huis. Het gezin is financieel afhankelijk van hun kleindochter die in Zuid-Afrika werkt. Ze woonden met acht personen in een klein onderkomen. Hun matrassen waren versleten, dus ze sliepen op de vloer. Er waren niet genoeg dekens voor alle acht gezinsleden. Tijdens zware regenval liep het huis onder en het dak en de muren lekten.

Mathohonolofatso en haar broer Ts'epo wonen met hun alleenstaande moeder in het dorp Ha-Pampiri. Hun moeder werkt parttime en doet seizoenswerk. Helaas is ze verslaafd aan alcohol en krijgen de kinderen als gevolg daarvan niet genoeg te eten en komen ze ook niet regelmatig naar het kinderdagverblijf. De woning van het gezin was in zo'n slechte staat dat de kinderen bij de burens moesten slapen. In januari is hun huis midden in de nacht tot op de grond toe afgebrand.

Katleho Majara woont met haar jongere broer en haar moeder bij haar oma. Zowel haar moeder als haar oma zijn psychisch verward. Het gezin moet rondkomen van het pensioen van oma en de klusjes die hun moeder soms kan doen. Ze woonden in twee lemen huisjes zonder glas in de ramen en met deuren die niet op slot kunnen.

Wat doet Paballong HIV/Aids Care Center?

Vanuit het centrum dragen medewerkers zorg voor HIV/aidspatiënten die thuis verpleegd worden. De verpleegster verzorgt chronische patiënten die geen familie om zich heen hebben. Op het centrum zelf komen elke dag patiënten voor controle en medicatie en gesprekken. Voordat de patiënt naar huis gaat, wordt een maaltijd verstrekt. Gemiddeld 700 patiënten per maand brengen een bezoek aan de kliniek. Dankzij ART (antiretrovirale therapie) is de kans op het ontwikkelen van Aids erg verminderd. Wel blijven de patiënten besmet met HIV en hebben ze hun leven lang medische zorg en hulp nodig. Met ART zijn ze productiever en is de kwaliteit van leven over het algemeen beter.

Dit is bereikt dankzij uw steun!

Juist in een land als Lesotho, nummer 2 op de wereldranglijst van 'Aids-landen', maken ALLE kleine beetjes een groot verschil. Paballong is opgezet met als doel een voorbeeld te zijn op het gebied van holistische en integrale zorg aan HIV en Aids patiënten. Graag willen in de komende jaren nog meer kunnen doen om de Aids-epidemie een halt toe te roepen. Jouw steun blijft dus hard nodig. Je kunt jouw gift storten op rekeningnummer NL15 TRIO 0198 5483 89 t.n.v. Stichting Paballong HIV/AIDS Care Centre, Amsterdam

Wist je dat de Stichting Paballong HIV-AIDS Care Centre de ANBI-status heeft? Giften zijn aftrekbaar van de belasting. Ook kun je schenken met belastingvoordeel via een periodieke schenkingsovereenkomst. Kijk op <http://www.paballong.nl> voor meer informatie en een voorbeeldovereenkomst.

Hartelijk dank!

● *Het bestuur van Stichting Paballong Nederland*
Mijke van Rijn, Natalie Mathot, Josselien Janssens

Column | Goedendag

Laatst vertelde mijn liefste die mij al meer dan 40 jaren gelukkig maakt – ik heb het natuurlijk over mijn onvervangbare Loes – van een leuke gebeurtenis op straat. Ze fietste ergens in de rustige buurt van de Zuidas, toen een tegemoetkomende fietser haar uitgebreid toe zwaaide. Loes zwaaide terug. Zoiets laat je niet lopen, dacht ze, zich ondertussen afvragend wie die zwaaiër wel kon zijn. Maar lang hoefde ze zich dat niet af te vragen, want de man draaide om, ging naast haar fietsen en zei: 'Wat leuk dat je zwaaide, maar ik ken je niet hoor!' 'Ik jou ook niet', zei Loes en ging verder: 'Waarom zwaaide je dan?' Het antwoord was duidelijk: 'Ik zwaai altijd naar mensen en knappe vrouwen!' En met een 'doei' draaide hij zich om verdween tussen andere fietsers.

Kijk, dat bedoel ik nou: dat ritueel van elkaar groeten, hoe dan ook, is toch een bijzondere mens ontmoeting. Dat ritueel hebben ze in de dorpen nog goeddeels behouden, maar in de stad is het bijna helemaal zoek. Ik heb de indruk, dat mensen elkaar soms heel terloops

aankijken met een uitdrukking op hun gezicht van 'zal ik groeten of niet.... Laat hij het maar het eerste doen.'

Als je er op gaat letten, ontdek je al heel gauw dat veel variaties van groeten mogelijk zijn. Dat zie je het duidelijkst als je in de omgeving van pleziervaartuigen en -tuigjes bent. Vader zit achter het stuurwiel. Scheepstoeter links en glas bier rechts. Pet met veel nep goud op zijn kop, meestal wat schuin. En hoe zo'n man dan zwaait, is gewoon een groot verhaal. Het hangt van allerlei factoren af: van de hoeveelheid ingenomen bier, van de grootte van zijn plezierjacht, van de indrukwekkende buitenboordmotor. De man, zijn tegenligger ontdekkend, verheft zijn linkerhand joviaal, nonchalant, met volle hand zwaaiend of met één vinger wiebelend. Alles naar gelang zijn inschatting van de waarde van het tegemoetkomende vaartuig.

Ik merk dat ik zelf het groeten in de stad amper doe. Soms gewoon omdat het te druk is, maar soms ook omdat ik me eigenlijk niet goed raad weet. Sta ik voor aap, als ik een onbekende groet, die me dan terugkijkt met een gezicht van verbazing van: 'Heb ik wat van je aan?' Maar er zijn ook momenten dat de onbekende hartelijk teruggroet, met een gezicht van: ik herken een medemens!

Ik bedacht me laatst dat in de Bijbel verschillende begroetingssituaties met een bijzonder karakter worden beschreven. Op en top menselijk, maar daardoor heel diep geladen met een sfeer van toekomst, van openheid en bevrijding. Een sfeer oproepend die je bijna sprakeloos zou maken, vervuld van de vreugde van het weerzien. Een haast poëtisch contact tussen mensen, dat weinig woorden nodig heeft, maar geladen is, vol maakt.

De cultuur van het groeten is aan een vreselijke slijtage onderhevig vind ik. Jammer. Het kan zo'n mooi moment zijn van toewending naar elkaar, oog hebben voor de ander, elkaar wat te zeggen hebben, warmte delen. De Duif begint nu, na de vakantie, ook weer aan een nieuwe seizoen. Ook iets om te begroeten, met dezelfde intensiteit die we met elkaar willen delen!

● *Harris Brautigam*